

T.C.
İSTANBUL
7. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI
DOSYA NO : 2012/264 Esas
DURUŞMA TARİHİ : 18/11/2015

BAŞKAN :
ÜYE :
ÜYE :
CUMHURİYET
SAVCISI :
KATİP :

Belirli gün ve saatte celse açıldı.

Mağdurlardan ... ile katılan vekilleri ... ile tercüman I. B., tercüman M. O. geldiler.

Açık yargılamaya devam olundu.

Maktül Uğur Süleyman Söylemezin yaralaması sonucunda ölüm nedeniyle davamız sanıkları hakkında açılan ve mahkememizin 2015/243 esasına kaydedilen dava dosyasının da iş bu dava dosyası ile birleştirildiği anlaşıldı.

Sanık Amos Yadlin müdafii av. M. B., sanık Alfred müdafii av. A. P., katılan A. A. vekili av. N. K., katılan K. G. vekili av. A. G., Av. M. P.'ın mazeret dilekçeleri verdikleri görüldü.

Bilirkişi raporlarının dosyaya sunulduğu görüldü, raporlar okundu.

Tüm katılan vekillerinden soruldu: Raporlara karşı esas hakkındaki beyanlarımız ile birlikte değerlendirmede bulunacağız dediler.

Hazır olan mağdurların dinlenilmelerine geçildi.

Tercümanlar I. B. ve M. O. önceki kimlik ve yeminleri tahtında mağdur huzura alındı.

Mağdurların kimlik tespitine geçildi.

MAĞDUR K. S.

MAĞDUR N. I. A.

MAĞDUR K. A. A.

MAĞDUR H. A. A.:

MAĞDUR M. K.

MAĞDUR E. S.

MAĞDUR E. E.

MAĞDUR A. A.

Yabancı uyruklu mağdurların tercüman marifetiyle CMK 134 maddesindeki yasal hakları hatırlatılmak suretiyle olay hakkındaki delillerine geçildi.

MAĞDUR K. S.: Olay tarihinde Challenger 1 gemisindeydim, gemimiz Girit'te sabotaja uğradı, dolayısı ile gideceğimiz yere gidene kadar gemimiz su almaya başlamıştı, buluşma noktasına gece vakti varmıştık, Mavi Marmaraya yakın durmamız gerekiyordu, bir şey olur diye, öğlen 11 'den sonra başladı her şey, 04:15 civarında etrafımızda botlar dönmeye başlamıştı, aynı zamanda üzerimizde helikopter vardı, üzerimize iniş yapmaya çalıştılar, fakat en üst kattakiler kesinlikle şiddet içermeyen yöntemlerle sadece su tutarak onların inişlerini engellemeye çalıştılar, geminin üzerinde helikopter uzun bir süre dolaştığı için gemiden şiddet içermeyen bir unsur olduğunu bildiklerinden kesinlikle emini, iniş yapmadan öne bir takım silahlarla ateş ettiklerini duyduk ama ben aşağıda olduğum için ne olduğunu tam olarak duymadım dedi.

Av. U. Y.'ın talebiyle mağdurdan soruldu: Evet Mavi Marmaradaydım, ben bunların hepsini filme alıyordum, İsrail bunların hepsine el koydu, Mavi Marmaya binmedik, Mavi Marmaranın kaptanı olaylar başladığında radio ile kendilerine bir an önce uzaklaşmasını söylemişler, fakat uzaklaşmaya başladıktan bir süre sonra kendi gemileri de galiba ... kendisinde fazla bir yaralanma

olmasa da yanındaki arkadaşında, sadece kısa kesikler varmış, kendisi diğer gemiye hiç geçmediğini söyledi, devamlı, arkadaşının burnu kırılmış, kendisinde ufak kesikler olsa da, hiçbir şeyim yoktu, her şeyime el konuldu, üzerimde sadece pantolonum ve tişörtüm vardı, pasaportun bana daha sonra verildiği halde başka hiçbir şeyim verilmedi, daha sonra banka kartımın Tel Avivde içki almak için kullanıldığını öğrendim, Ashdota götürüldü, Berşiva kampında kaldık, kimsenin yaralandığını görmedim, ancak herkesin itildiğini kakıldığını gördüm, 3 gün, havalimanında ve ara transferler dışında her zaman hapisteydik, nezaretteydik dedi.

Av. Y. Ş. talebi üzerine mağdurdan soruldu: Ses bombası kullandılar, ses bombasının etkisi ile camlar patlayınca bende bu şekilde kesikler oluştu, arkadaşım yüzüne plastik mermi isabet ettiği için yaralandı, ayrıca Avustralyalı bir gazeteci de aynı zamanda elektro şoka maruz kaldı, İsrail askerleri bizim gemimize de girdiler kesinlikle girdiler, köpeklerle, yüzleri maskeli adamlarla girdiler ve geminin kontrolünü ele aldılar, kendim ağır yaralanmasam da yanımdaki kusan kadın kesinlikle hiçbir tedavi görmemiştir, bizi 4-5 saatliğine kapalı bir alanda tutmuşlardır, genel olarak herkese kötü muamele edilmiştir dedi.

Av. S. K.'ın talebi üzerine mağdurdan soruldu: Kesinlikle uluslararası sularda olduğumuzu biliyorum, hatta İsrail radyo sinyali gönderdik, radyo şeklinde gönderip kendimizin 70 km veya 70 mil yukarıda olduğumuzu söyledik fakat biliyorduk, ilk taarruzu gördük, 20 dakika kadarı ile ondan sonra üzerimize gelmeye başladıklarında biz de kaçmaya başladık, bunların hepsini kameraya filme aldık, fakat bunlara el konuldu, kesinlikle şiddetliydi dedi.

Av. U. Y.'ın talebiyle mağdurdan soruldu: 17 kişiydik, bu esnada kesinlikle şiddet içermeyen bir şekilde direndik, 2 tane kadın kapıda durup gelmemelerini gelemeyeceklerini söylediler, çünkü Amerikan malı olduğunu yani Amerikan sahası olduğunu söylediler, bu iki kadın daha sonra yüzleri kapatılan kafalarına maske geçirilen, çuval geçirilen kadınlardı, ses bombası kullandıklarında her taraf karanlık olduğu içinne olup bittiğini tam olarak şey yapamadığını söyledi.

Av. G. S.'in talebi üzerine mağdurdan soruldu: Herkes bir kere gemiden zorla çıkarılmıştır, herkesin yanında iki asker olacak şekilde, yani kollarından tutarak, ayrıca avukatımı benden uzakta tuttukları için hiçbir şekilde hukuki yardım alamamıştım, geldiğimizde yani sorgu esnasında baskı yapıldı fakat ve zorla kağıtlar imzalatılmaya çalışıldı, eğer istediklerini vermediğimiz takdirde çok sinirlendiler, yani duymak istediklerini söylemeyince, bu imzalamamızı istedikleri kağıdı imzalamamız için beni sorguya aldılar, ayrıca bu kağıt ibranice olduğu için hiçbirimiz de imzalamadık, davaya katılmak istiyorum ve şikayetçiyim dedi.

MAĞDUR N. I. A.: Mavi Marmara gemisindeydim, 4. katta Endonezyalı ve Malezyalı insanlarla birlikteydim, namaz esnasında başladı bu taarruz, patlamalar duydum ve bir saat sonra da İsrail askerlerinin gemiye girdiğini duydum, bizi arkamızdan plastik kelepçelerle bağladılar, dizlerimiz üzerine çökmemizi ve duvara dönmemizi söylediler, iki tane telefonumu alıp bir plastik torbanın içine attılar, tekrardan bizim eğilmemizi, dizlerimizin üzerine çökmemizi ve duvara bakmamızı söylediler, bu sırada yanımdakilerden birisinin yüzüne İsrail askerinin kelepçe ile vurduğunu gördüm, bundan sonra bize başka bir yer geçmemizi söylediler, fakat dizlerim uyuştugu için hareket edemiyordum, ayrıca plastik kelepçenin sıkılığından ellerim masmavi olmuştu, arka güverteye gitmemizi söylediler, fakat dizlerim uyuşukluktan hareket edemediği için beni zorla sürükleyerek götürdüler, oraya gittiğimizde beni yere attılar, kafamı güverteye çarptım, bize yine tekrardan duvara bakmamızı söylediler, güverteye geldiğimde bir sürü kardeşimi görmüştüm orada, öğle namazı geldiğinde plastik kelepçelerimizi açmalarını istedik fakat reddettiler, kelepçemi açmaya başladıklarında elimin siyaha dönüştüğünü kollarımı oynatamadığımı farkettim, Suriye F. isimli bir arkadaşımı gördüm, her tarafı kan içindeydi, İsrail askeri kan revan içindeki bu Suriye F. isimli kadına yukarı çıkmasını emretmiş, çok yavaş bir şekilde ağır bir yaralı olduğu için yukarı çıkarken gördüm, onu bir daha görmedim, bizim namaz kılmamıza izin verdikten sonra geminin içine girmemize izin verdiler, sonra namaz kılmamıza kesinlikle izin verilmedi, öğlen namazından sonra, ellerimizi açmadıkları için ellerimiz bağlı bir şekilde salonun içinde namaz kıldık, akşam 10 gibi herkesin tek tek gemiden ayrıldığını görüyordum, akşam 10 gibi ben de gemiden ayrıldım, iki tane asker beni sorguya alacakları yere getirdi, sorgu esnasında

Mavi Marmara gemisinde bulut dergisini görüp görmediğim soruldu, ben bu magazinle kesinlikle bir şey görmediğimi söyledim, beni çok ufak bir odaya getirdiler, yaklaşık 1x1 metrekare şeklinde, ondan sonra üzerimi soymaya başladılar, sadece iç çamaşırım kalacak şekilde kaldım ve iç çamaşırımın içini de kontrol ettiler bu odada, bana Gazze'ye niçin gittiğimi sordular, Gazze'de hastane inşa etmek istediğimi söyledim, bana verdikleri bir kağıda imza attım, çünkü her tarafıma vurmuşlardı, bacağıma, koluma, kemerimi çıkarmamı söylediler beni bir hapishane arabasına bindirdiler, yaklaşık 2 saat sonra hapishaneye geldik, sabah 05:30 civarında hapishaneye geldik, bir tane daha Endonezyalı mahkum vardı yanımda, o da numarası da 542 idi, bize ilk geldiğimizde havuç, salatalık, su verdiler, öğlen iki civarında bize pilav, balık verdiler, saat 5:00 civarında bizim hapishaneden çıkıp başka bir hapishaneye gideceğimizi söylediler, saat 5'den 12'ye kadar bu gerçekleşti, bu transfer gerçekleşti, bizi bir köprüye götürdüler ve Ürdün sınırında bıraktılar dedi.

Av. Yasin Şamlının talebi üzerine mağdurdan soruldu: Aynı zamanda o esnada namaz kılan insanlara da saldırı olmuştur dedi.

Av. S. K.'ın talebi üzerine mağdurdan soruldu: Namaz esnasında denizden silahla ateş edilmeye başlanmıştı, insanlar başka yere geçmişlerdir, askerlerin arka güverteye geliyor olduklarını gördüm, Okfianto isimli Endonezyalı bir aktivistin elinden vurulduğunu ve diğer aktivistlerin onu kolundan tutarak güvenli bir yere taşıdığını gördüm dedi.

Av. M. B. Ç. talebi ile mağdurdan soruldu: Bullet magazin yani şarjördür, telefonlarımı aldılar, fakat pasaportumu geri verdiler, telefonumu kesinlikle geri vermediler, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum dedi.

MAĞDUR K. A. A. BEYANINDA: Ben Mavi Marmaradaydım, tabii buna başlamadan önce hazırlık aşamasında bize bunun bir insani yardım gemisi olduğunu, tamamen barışçıl amaçlarla hareket ettiklerini buraya katılanların kesinlikle delici kesici aletler bulundurmamasını istediler, biz de buna dikkat ettik tüm arkadaşlar olarak, geminin içinde bulunanlar arasında yaşlılar, kadınlar vardı, çoğu 40-50 yaşları arasındaydı gemide bulunanlar, bu saldırı gecesinde biz gemideyken bir ışık gördük, kaptan bunların İsrail botları olduğunu söyledi, üzerimizde uçakların dolaştığını fark ettik, sabah namazı esnasında İsrail hücum botlarıncı gemimiz saldırıya uğradı, ve havada da çokça helikopter ve uçak vardı, öncelikle plastik mermi atışına başladılar, yanımda bulunan bir arkadaşım karın bölgesinden plastik mermi ile isabet aldı, tabii bizim kaptanımız bizim uluslararası sularda olduğumuzu Gazze'ye yöneldiğimizi söylemişlerdi yoksa siyonist İsrail'e doğru değil, Gazze'ye doğru yöneldiğimizi bize söylemişti, onlar İsrail askerleri güverteye çıkmaya çalışıyorlardı, biz alt bölgedeydik, güverte bölgesinde değildik, diğer tarafta üstten bir indirme yapma gayreti içindeydiler, gemiye merdivenler dayayarak gemiye çıkma çabasıydılar, 15 dakika sonra gerçek mermi kullanmaya başladılar çok şiddetli şekilde mermi seslerini duyuyorduk, çığlıklar yükselmeye başlamıştı, güvertedeki insanlar yaralıların olduklarını söylüyorlardı, yoğunlaştı mermi sesleri ve biz kesinlikle emin olduk ki orada şehitler var ve çok sayıda güvertede yaralı olduğundan emin olduk, daha sonra bulunduğumuz yerlerde koltuklarda oturmamızı herhangi bir şekilde hareket etmememizi bize söylediler, çünkü İsrail kuvvetleri gemiyi ele geçirmişlerdi, bize çok sert bir şekilde davrandılar, ellerimizi arkadan plastik kelepçelerle kelepçelediler, bizleri yüzümüzü duvara gelecek şekilde bizlere o şekilde muamele ettiler, ve pek çok orada yaralananlar, orada bulunanlar psikolojik olarak etkilenenler vardı, tabii bu plastik kelepçeler bizi etkiledi, ben sağ elimin sinirlerinden yaralandım, bundan dolayı da 9 ay boyunca tedavi görmek zorunda kaldım, bazı aktivistlerde gözlerinden bağlandılar, çeşitli kumaşlarla, hiçbir şekilde hareket etmemeleri, kimse ile konuşmamaları, görüşmemeleri kendilerinden istendi, özellikle yaşlı aktivistlerden hastalıkları olan şeker hastalığı, tansiyon hastalığı gibi, İsrail askerlerinden ilaçlarını almayı istediler, ancak kendilerine kesinlikle askerler tarafından müsaade edilmedi, ellerimizi kelepçeledikten sonra bizi bir şekilde teftiş ettiler, her yerimizi aradılar, üzerimizde bulunan her şeyi telefonları kameraları aldılar, el koydular onlara, 5 saat sonra güverteden geminin iç kısmına geçirildik, burada ellerimizdeki plastik kelepçeleri arka taraftan çıkarıp ön tarafa bağladılar, bu 5 saat boyunca insani bütün ihtiyaçlarımızdan mahrum kaldık, kesinlikle bize su veya yemek verilmedi, buna ilaveten ihtiyacı olanlara ilaç da verilmedi, akşam Ashdot limanına götürüldük, 2 asker tarafından her birimiz indirildik ve sorguya alındık,

bütün aktivistler katılımcılar pek çok kişi tarafından sorgulandılar, bu sorguyu yapanlar çok ahlaksızca muamele ediyorlardı, bizim ağızımızdan adeta söz almak istiyorlardı, bizlerin uluslararası sularda değil İsrail sularında saldırıya uğradığını söylememizi talep ediyorlardı, bu sözü bize söyletmem istiyorlardı, bu sorgu neticesinde yazmış oldukları yazıların altına imza atmamızı istediler fakat hiçbirimiz bunu kabul etmedik, çünkü onlar İbranice yazılmıştı, ne yazıldığını bilmiyorduk, çünkü yanımızda tercüman yoktu, biz çünkü biliyorduk ki herkeste bunu bize söylemişti, tüm katılımcılar bunun bilincinde idiler, biz uluslararası sulardayız, Gazze'ye gidiyoruz, sadece sivil yardım götürüyoruz, yanımızda hiçbir savaş aleti kesici ve delici alet yok, sorgulama esnasında sorgulamadan sonra tekrardan bizi aradılar, arama yaptılar, dikkatli bir şekilde ve öncelikle müzmin hastalıklara maruz olanlar oradaki doktorlardan kendilerine ilaç verilmesini istediler, fakat hiçbir şekilde ilaç verilmedi, daha sonra nezarethaneye götürüldük, tabii uygun olmayan bir muameleye tabi tutulduk, elbette bu siyonist yapıdan uygun bir muamelede beklenilmezdi, nezarethanede 2 defa daha sorgulandım ve beni konuşturmak istiyorlardı benim ağızımızdan İsrail sularında olduğumu, haksız bir şekilde İsrail sularına girdiğimizi söylememi istiyorlardı, fakat bunu hepimiz reddettik, bize diyorlardı ki sen bizimle yardımlaşırsan istediğimiz bilgileri verirsen seni ülkene göndeririz diyorlardı ve bu ülkemize gönderme karşılığında bizleri konuşturmak istiyorlardı, bana oradaki sorguyu yapan dedi ki sen bu sözlerine devam edersen burada 3 ay kalırsın, mahkemen yapılır, mahkemen neticesinde 5 yıl hapse mahkum olursun, biz de tabii sözümüze sadık kaldık, doğrudan başkasını söylemezdik çünkü, Ürdün Konsoloslğunun devreye girmesinden sonra bizleri serbest bıraktılar, bizi Ürdün sınırına alçaltıcı bir yöntemle götürdüler, Ürdünlülerden o kişinin pasaportuna da el koydular, orada bize bir kağıda imza atmamızı istediler, orada da İbranice şunlar yazıyormuş, biz bir daha İsrail sularına girmeyeceğiz diye bir söz yazıyordu orada tabii ki hepimiz de bunu reddettik, şunu unuttum, güverteden geminin iç kısmına geçerken orada şehitlerin, yaralıları olduğunu gördük, yaralıları İsrail askerleri taşıyordu, kesinlikle tıbbi olmayan bir üslupla onlara zarar verecek şekilde onları geminin iç kısmına taşıyorlardı, kendi elbiselerimin olduğu çantamı, gemideyken el koydular, fakat geri vermediler, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum dedi.

Av. Y. Ş.'nin talebiyle mağdurdan soruldu: Tabii benim bulunduğum bölge orta kısımdaydım ben bulunduğum bölgede öncelikle plastik mermi kullandılar ancak bilmiyorum başka bölgelerde gerçek mermi kullanmış olabilirler, zaten o ilk zamandan itibaren çığlıklar yükselmeye başlamıştı, muhtemelen gerçek mermileri o zaman kullanmışlardır, tabii normal sivil bir insan için iki kişi iki asker alıp götürüyordu, orada bir sandalyeye oturuyorlardı, sorguyu yapan kimsede yüksek sesle konuşuyordu, bağırıyordu,..... hakaret ediyordu, çığlıklarla bağırıyordu dedi.

MAĞDUR H. A. A. BEYANINDA: Mavi Marmara gemisindeydim, sabah namazından önce biz abdest alırken namaz hazırlığı yaparken uzaktan botların geldiğini gördük, sonra üstten de helikopterler dolaşıyordu gayri tabii olmayan bir durumun var olduğunu fark ettik, ben de geminin ön kısmındaydım, öncelikle plastik mermi kullanmaya başladılar, bu sırada kötü de bir koku geliyordu, ne kokusu olduğunu anlayamadım ama bu gaz bombası olabilir, bir arkadaşımın başından plastik mermi isabet etti, bu arkadaşım İsmail Neşvan'dı, 45-1 saat sonra İsraililerin yoğun bir şekilde gemiye girdiğini haber verdiler, daha sonra bizi kelepçelerle arkamızdan bağladılar, yüzüstü yatırmışlardı, yüzümüz duvar tarafına gelmişlerdi, bu yaşıma da saygı göstermediler, bir de hakaret ettiler, biz geminin üst kısmında güvertesinde değildik, alt katındaydık, ancak sesleri duyunca kenarlardan ne olduğunu baktık, tekmelediler sağımdan solumdam tekme vurdular önce yüzüstü yere yatırılmıştım, daha sonra oturtular yere 3 saat boyunca da bu şekilde oturdum, sonrasında da koltuğa geçtik, koltuğa geçtiğim sırada gözümdeki gözbağını açtılar, Ashdot limanına gelmeden önce bende şeker hastalığı var, lavaboya tuvalete gitmek istedim, buna müsaade etmediler, ilacımı almak istedim müsaade etmediler, ciddi bir baş dönmesi yaşadım, böbreklerimin ağrıdığını hissettim, Ashdota akşam vakti geldik, orada yahudilerin alkışladıklarını, sevinç çığlıkları attıklarını gördük, zafer kazanmışçasına, biz gemide 600 kişiydik gemide, hepimizi birden indirmediler, 2'şer 2'şer indiriyorlardı, ben ertesi sabah 8'de gemiden inebildim burada da yine aynı muamele devam etti, bu hastalığımda dolayı ilaç istedim, lavaboya gitmek istedim, müsaade etmediler, ayakta silah doğrulttu alınma, lazerin ışığı tam

alnıma gelmişti, arapça konuşan biri beni sorguladı, bana 3 tane suç isnat etti, bana üç tane suç isnat etti, öncelikle siz askeri bölgedeydiniz, ikincisi İsrail sularındaydınız, siz buraya terör için geldiniz bize saldırıcağınız dedi, ben de kendisine böyle bir amacımız olmadığını tamamen insani ve sivil bir yardım için geldiğimizi, hatta bıçaklarımızın bile plastik olduğunu söyledim, bana 10 sene İsraille giremeyeceğimi söyledi, yazılan bu sorgulama tutanağını imzalamamı istedi, ben de arkadaşlarım gibi imzalamadım, her ne kadar benimle arapça konuşuyor ise de yazdıkları ibraniceydi, telefonumu ve kameramı aldılar, daha sonra yanımda olan çantam Türkiye'ye gelmedi, Türkiye'ye geldiğinde çantasının yanında olmadığını görmüş, telefonum ve kameramı gemide almışlar, 2 tane çantam vardı geminin içinde, bu çantalardan bir tanesi Türkiye'ye döndü, diğeri dönmedi, idrara çıkamamaktan dolayı böbreklerimde ciddi bir ağrı hissettim, doktora gitmek istedim, onlar bana kesinlikle müsaade etmedi, bu bende rahatsızlık oluşturdu, utandığım için söyleyemiyorum, gemi içinde ellerimi kelepçeleyip yüzü koyun yere yatırdıkları esnada bana çok insanı incitici, burada söyleyemeyeceğim gözlerimin yaşadığı sözler söyledi, çok incitti, hakaret etti, arapça bana küfürler ettiler, daha sonra bizi cezaevi araçları ile biseva denilen hapishaneye götürdüler, burada çok sert ve incitici hareketlerde bulundular, bir odaya 2 kişi almışlardı, sonra Ürdün konsolosu geldi, o da bize onların dediği gibi söyledikleri şeyi imzalayın, yoksa burada uzun süre kalmak zorunda olursunuz dedi, tabii biz bunu kabul etmedik, daha sonra buradaki hapishaneden bizleri Ürdün sınırına götürdüler gece saat 12:00 gibi buradan hareket ettik, oradan pasaportumuzu aldılar, benim pasaportum 10 gün sonra ancak elime geçti, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum dedi.

Mağdurlara CMK 234 maddesindeki yasal hakları hatırlatıldı.

MAĞDUR A. A. BEYANINDA: Özellikle mahkememizin biz Mavi Marmara katılımcıları için hayırlı olmasını ve dünya mazlumları için hayırlı olmasını diliyoruz, böyle bir sonuç çıkacağından eminiz, inşallah, gerçekten Mavi Marmara bir ekol oldu, Mavi Marmara bir zalimin dünya kamuoyuna teşhiri oldu, o açıdan davamız çok büyük inşallah sizler de bizler de bu davanın hayırlı olmasını hep temenni ediyoruz , ben bireysel olarak bir başvurum olmadı, bizim İsmailağa Cemaatinin bir kuruluşu var iddef diye muhtelif derneklerin bir araya gelip kurduğu insana değer veren dernekler adına İHH'nın talebi üzerine İHH geniş katılımlı bir sefer düzenlemiş, efendim her cemaatten her derneklerden insanlar talep etmişler, bizim de bu iddef adına katılmamızı istediler, biz de seve seve katıldık elhamdülillah, Mavi Marmaraya katılımımızın oluşu bu şekilde, tabii denizdi filen gün gidecektiniz İstanbuldan gitmeyi temenni ederken Mavi Marmaraya denildi Antalyadan gidilecek ben Bursada ikamet ediyorum, Bursadaki İHH'dan katılan 9 arkadaş ile oradan bir minibüsle Antalyaya hareket ettik, ama diğer ülkelerden gelen katılımcıların hazır olmadığı bize söylendi, denildiği gün hareket edemedik, 3 gün Antalya Kepez spor kapalı salonunda kaldık, orada diğer katılımcıların gelmesini bekledik dedi.

Başkan: Size herhangi bir uyarı yapıldı mı, yanınızda zarar verici herhangi bir şey olmasın vs gibi. Mağdur devamla, zaten onu bize İHH'ya baştan bize söyledi, öyle bir şey olması mümkün değildir meyve bıçağı haricinde bir şey götürülmemesi konusunda şeyler söylendi, gemiye girerken bütün herşeyimiz arandı, güvenlik, polislerden geçilmesi mümkün değildi, işin ilginç yanı suydı, bizim gemiden girerken gemideki kimliklerimiz pasaportlarımız okunurken bile yani İsrail'in oradaki mossad ajanlarının bundan haberi olmuş, nereden anladık bunu çünkü gemideki bizim eşyalarımızı teşhis etmeleri mümkün değildi olaydan sonra hepsi darmadağındı onunki orada onunki orada zaten ismi yazmıyor, amma bana sorgu esnasında o kitapları nereye götürüyordun, efendim üç tane çocuğun var nasıl böyle cesaret edip de geldin gibi sorular yöneltildi anladık ki biz daha Antalyadan giderken iş daha oraya intikal etmiş, yani eşyalarımız zaten olsa bu hareketi belki engellelerdi, öyle .bir şey onları görüyor tabii ki oradan öyle anladık, gemiye bindik gemide Kıbrıs açıklarına vardır, orada da diğer katılımcıların daha noksan olduğu söylendi, tabii Mavi Marmarayı şöyle görmek lazım üç şekilde 1. Katılımcı gemiler, yük gemileri 5 tane gemi vardı, bunlar yük gemileri ve personelleri olan bir gemi, 2. si Mavi Marmarada katılımcılar 450 civarında sayısını İHH daha iyi biliyor, o kadar katılımcıdır, ancak Mavi Marmaranın seyri çatışma anında şöyle değerlendirilecek olursa bir geminin dışarıda görevli olanlar, etrafında görevli olanlar, güvertede görevli olanlar ve bir de içeride oturan diğer katılımcılardı, yani diğer katılımcılar belki

olayı bizim kadar daha şayet net göremediler, çünkü biz konumumuz itibariyle geminin tam ön kısmındaydık, yani Bursalı ve Adapazarlı grup, 22 kişiye yakın bir görevli dizdiler bizin ön tarafa biz tam önde olanlardandık, tabii biz tabii bu işle ilgili bilgi alırken bize denildi ki fiili bir saldırı yani öldürecek kadar kurşun kullanarak böyle bir saldırı olması mümkün değil, çünkü uluslararası sularda olacağız, efendim böyle bir şey yapmaları adam öldürmeleri, savaş nedenidir, böyle bir şey yapılmaz, biz hep bekliyorduk, gemiyi kısıpaca alırlar götürürler, işte gaz bombası atarlar, efendim, plastik mermi kullanırlar vesaire böyle bir beklentimiz vardı, onun için psikolojik olarak rahattık tabii, o akşam saldırının olacağı akşam biz de gemide görevliydim, nöbet yazmışlar, 1-3 nöbetiydi, gece çok güzeldi, yani bir ay ışığı, sakin bir deniz, sıcak bir hava vardı, saat 3 olunca dedim ki diğer arkadaşları uyandırmanıza gerek yok benim şu anda uykum da yok, bu nöbeti de ben tutayım 3-5 nöbetini, sonra 5 civarlarında gittik abdest aldık, namazlarımızı kıldık, tekrar otururken dediler, bu esnada sanki açık sularda poşetler görülmeye başladı, denizde yabancı maddeler görülmeye başlandı, bir hareket olacağı, önümüzden birilerinin gittiğinin farkına vardık, bunu İHH yetkililerine söyledik, tamam farkındayız dediler, çünkü takip ediliyoruz dediler İHH yetkilileri, sonra tabii ışıklar gözükmeye başladı, gemide bir hareket başladı, denizin içinde, arkadan konteynerler vardı, denizaltılar çıktı, botlar etrafımızı sardı, tabii biz yine sükunet halinde bekliyoruz, ama çatışma anı başladığı zaman sabah namaz vaktiydi, bir kısım arkadaş namaza durmuştu, biz daha henüz durmamıştık, patlamalar başladı, silah sesleri, bizim hala zannımız şu ki plastik mermi işte gaz bombası, ama bir defa atıldı gaz bombası, tabii gaz maskeleri dağıtmışlardı, onlar takıldı felan ondan sonra ilk atışta benim ayağım baş parmağımdan yaralandım, şarapnel parçası olduğunu sonradan anladık, çatışma başladı, ama ondan sonraki atışta tamamen bir serbest atıştı, tamamen kurşun, o kadar hissediyoruz ki biz hala inanmıyoruz, en geminin içindeyim, şu arka taraftan yanlardan atılan kurşunlar o geminin duvarlarına çarpıyor sanki dökülür gibi ayaklarımız üzerinde kayıyor kurşunlar, yine kurşun olamaz, plastik mermi boş kovandır diye hüsnü zan ediyoruz, ama yanımdaki arkadaşlar yaralanıp yere düşerken baktık ki kanlar gelmeye başladı, yani bir arkadaşımız böyle tam ayağından yaralandı, öbür taraftan çıkmış, yere düşenler başladı, o kadar ki yani bazı şeyler hani yaşamakla oluyor, anlatmakla olmuyor, kurşunların böyle yüzümüzden geçtiğini rüzgarından hissediyoruz, ama denk gelmiyor, aynı mesele, o şekilde çapraz ateş, helikopterden ateş başladı, botlardan ateş başladı ve botlardan kancalar atmaya başladılar, tabii bizim görevimiz de onları çıkarmamız o kancaları geri püskürttük, biz de buradan giderken filistinlilere taş atanlar için biz de sapan aldık, o plastik kova şişelerine de taşlar topladık ufak ufak, biz de dedik onların orada sünnetini işleriz, ama tabii orada kullanmak geldi, orada kullanmak nasip oldu, biz bu sefer botlara sapanlarla taş atmaya, boş soda şişelerimiz vardı onları fırlatmaya başladık, onlar bize kurşun atıyor, biz de onlara, önde olmamız sebebiyle güverteden helikopter tam 6 metre mesafedeyiz, ona doğru atıyoruz, ama bir tesir etmiyor, taşlar ufak olduğu için helikopterin rüzgarı vs, bu şekil bir çatışma başladı tabii ama bizi sevindiren bizi memnun eden şeydu, hep bu güne kadar tarihte okuyorduk, Bedir, Uhud, Hendek, Çanakkale, orada yaralananlar bile olması bir feryat yok, bir çığlık yok, çok rahat herkes, herkes görevini yapıyor, hatta yanımdaki yaralanan arkadaş dedi ki hocam ben yaralandım, görev yapamayacağım, herkese de içeride bir yedek belirlediler, eğer bir şey olursa ona haber verin sizin yeriniz dolsun şeklinde, dedi benim arkadaşşıma haber verin, ben çok duygulandım, ya bu adam yaralandı, bana yardım edin, beni götürün, beni kurtarın diyeceğine, adamın düşündüğüne bak, yani Allah öyle bir sükuneti verdi elhamdülillah çok soğukkanlıydı herkes, bizim bir karşı koyacak gücümüz yok, bu helikopterden indirme yapıyorlar, askerlerin iniş halini görüyoruz, bizzat şahit oldum gözlerimle, ondan sonra o ilk merdivenlerden aşağı inerken silahları düşüyor, elindeki mataralar düşüyor, mermi şeyleri düşüyor, kendileri inemiyorlar, çok acemice çok komandı profesyonel olmaları gerekirken çok acemi hareket ediyorlar, tabii oradaki görevli arkadaşlarımız hemen onları biraz fiili darbe etkisiz hale getirdiler 4 tanesini bir şekilde yaralı olarak, bizim grupta buna şahit olduk, tabii bunlar böyle de iniş yapamayacaklarını anlayınca artık tam çatışma haline girdiler, efendim her taraf bomba, etrafta işte uçuşuyor, toz toprak, kağıtlar vesaire bu şekilde, tabii uzun sürmedi bizim çatışmada yapacağımız bir görev olmadığı için sonra İHH yetkililerinden haber geldi, herkes salona koridora geri çekilsin, teslim olacağız denildi, tabii biz de

yine müdafaamızı yaptık, ama baktık herkes çekilince biz de geri dönmek zorunda kaldık, geri döndük, tabii içeride artık teslim olunacak, bizim boşalttığımız o kenarlara güverteye İsrail askerleri doldu neredeyse bizim sayımıza yakın o kadar asker içeriye yani koridorlara girdi, ama içeri giremiyorlar, salona giremiyorlar, tabii içeride bize gerekli uyarılar yapıldı, teslim olacağız yapılacak bir şey yok, zaten savaşmaya gelmedik, artık bundan sonrası ama tabii bizim bu arada işte o görüntülerden haberimiz yok, zaten İsrail şunu biz eminiz ki eğer bu dünya kamuoyunun kendilerini izlediğini bilselerdi çatışmayı bu şekilde yapamazlardı, mümkün değil, yani böyle bir yayınları kesmişler, ona uygun cihazlar getirmişler, efendim, ama elhamdülillah mevlanın yardımıyla dünya kamuoyu da gördü, neyi gördü, bu güne kadar dünya kamuoyunu aldatan bir siyonist topluluğu işte bize ateş ettiler, bize karşı koydular, biz de silah attılar, biz de onları öldürdük gibi hep böyle kamuoyunu yanıltıcı şeyler vardı, aynı taktiği Mavi Marmarada uyguladılar, ama maalesef dünya kamuoyu hani silahları deyince bıçaklar, sopalar işte demir parçaları ve bizim taşları gösterdiler, dolayısı ile Mavi Marmaranın böyle bunların dünya kamuoyuna açık bir teşhir olması açısından da çok önemli olduğunu düşünüyoruz, inşallah daha güzel şeyler olacak, içeriye girmediler şimdi bir pazarlık başladı, İHH yetkilileri ile, biz koridorlardan iki geminin arasındaki boşluktan üt kata çıkan merdivenden çıkıyoruz kapılardan orada arama yapılıyor, üzerimizde ne varsa boşaltılıyor, zaten çantalarımızı elimize alamıyoruz, bırakın orada kalsın dediler tabii orada İHH yetkilileri geldiler, sen sarığını çıkar cübbeni çıkar bunlar sana böyle olduğun için eziyet ederler, tabii biz de dedik biz zaten bunu giyerken çıkarmayacağız, ondan gelene razıyız, bu şekil dışarı çıktık, tabii içimizde bir korku belirdi, acaba ayrı muamele yapacaklar mı felan, tabii dışarı çıkılıyor, sıraya girildi, herkesin üzeri aranıyor, yanlarında köpek var, askerler var, tabii aranırken çok şiddetli davranıyorlar, sıra bize gelince biz de çıktık, ben çıkınca 3-4 tane asker geldi benim üzerimi aramaya bir tanesi de bayan, bizim üzerimizi aradılar, ben her şeyi çıkardım, kuranı kerim vardı, tesbihim çıkardı, tesbihime müsaade etmedi, onu koyabilirsin dediler, tabii Kur-an'ı kerim var, burada olduğu belli oluyor, herhalde böyle çıkartırken elini uzattık, ben de bayan polisin eliyle vurdum, toplandılar, herhalde darp edeceklerdi, yaşlı bir polis geldi, mesele ney dedi, dedim kuranı kerim dedim, dokunamaz dediler, çıkardım kuranı kerimi kendi elimle gösterdim, onu da iade ettiler, bana orada fiili bir muamele olmadı, ama arkadaşlarımızın üzerine köpekleri saldırdığını gördüm, bir arkadaşımızın karın kısmını yaraladığını gördüm, askerler dur demese köpeğe köpek daha da zarar verecekti, sonra güverteye çıkardılar bizi tabii ellerimiz kelepçeleniyor, üzerimizde hiçbir şey yok, tabii kendileri de tek tek aradılar, güverteye çıktık, bu şekil tahliye devam edildikten sonra ben de ayağımdan yaralıyım kanyor, ellerimiz bayağı bilinçli olarak çok sıkıyorlar, kimisi dayanamıyor, gidip askere müracaat edip gevşettiriyor, bizim de bayağı sıkıydı, benimde sıkıydı, arkadaşlar git hocam sen de git söyle dedi, ben de gitmedim, güvertede tabii bekliyoruz bu arada yaralıların şehit olan kardeşlerimizin tahliyesi başladı, biz onların yanında 10-15 dakika şehitlerimizin yanında oturduk, yukarı çıkan merdivenin koridorunda dediler, yüzlerini açtık elhamdülillah güzel tebessümlü halleri vardı, helikopterlerle üzerimizde duruyorlar, helikopterin o pervanesi denizdeki suyu çekiyor, çok soğuk bir hava oldu, üşümeye başladık, üzerimize alacak bir şey yok, bu şekil 1, 1,5 buçuk saat tahliyeler sürdü, çok yavaş hareket ediyorlar, ondan sonra gemi firkateynlerin eşliğinde Ashdot limanına hareket etti, takriben 6-7 saat gibi bir yolculuğumuz oldu, bu esnada tabii psikolojik işkencelerini devam ettiriyorlar, gemide kaç tane hela tuvaletler var bir tanesini açık tutuyorlar, sıraya giriyorsun 40-50 kişi oluyor, yavaş hareket ettiriyorlar, işte abdest almamızı engelliyorlar, namazın geçmesini, biz abdestimizi aldık öğlen namazımızı kıldık, akşam üzeriydi, akşam ile yatsı arasıydı herhalde Ashdot limanına vardık, buradan da yine sıra ile arkadaşlarımız indirilmeye başladılar, bana saat 10-11 sıralarında sıra geldi, tabii yanımızda sağımıza solumuza iki tane askerlerin eşliğinde çadırlar kurmuşlar, hazırlıklar tabii bunlar, çadırlara sorguya gidiyoruz, gittik bizi oturtular, tercüman var, Türkçe ve Arapça bilenler, sorguya kadar hep gemideydik, gemiden indikten sonra alınıp direk çadıra götürülüyoruz, alanda durdurmuyorlar, tabii İsrail vatandaşları toplanmış hareketler yapıyorlar, hakaret yapıyorlar, el kol hareketleri ile vs, çadıra gittik, sordular, Türk müsün dedi, ben Türküm dedi, niçin geldin diye sordular, dedim biz işte Gazze'deki mazlum insanlara yardım için geldik, ne götürüyordunuz dedi, dedim işte yiyecek, elbise, inşaat

malzemeleri sizce de malum dedik, zaten biliyorsunuz, bu şekil peki dedi nasıl girecektiniz dedi Gazze'ye dedi, karasularında girecektik dedim, onların kara suları yok dedim, yani bizim bildiğimiz şu dedim bir ülkenin denize sınırları var ise 6 mil karasuları varsa biz oradan gireceğiz, peki dedi böyle bir hareket olsa tekrar katılır mısın dedi, tabii katılıyorum niye katılmayım bizim işimiz bu, peki ama bak ölüyorsun 3 tane çocuğun var, yine katılır mısın dedi, yarın tekrar hareket olsa yine aynı katılımcı olurum seve seve dedim, ama ölüyorsunuz deyince zaten ölüm gelirse Türkiye'de de burada da öleceğiz dedi, tabii anlayamadı, biraz bakıştılar rehberle felan dedi şu kağıtları imzala, biz imzalamayacağız dedim, tabii ingilizce felan bilmediğimiz için, o zaman sizi hapsederiz, eğer imzalarsan doğru havalimanına göndereceğiz dedi, ben de yok imzalamıyoruz dedim, ondan sonra o kitapları ne yapacaktın dedi, mektubatı şerif, risalei kudsiyye kuranı kesin felan dedim orada okuyacaktık, boş vakitlerimizde okuyoruz dedim, tabii bir şey demediler, kitapların benim olduğunun bilinmesi mümkün değildi, tabii onlar daha biz gemiye binerken hazırlıklarını yapmışlardı, ondan sonra sorgumuzdan sonra 12 civarları bizi bir arabaya bindirdiler, herhalde cezaevlerinin olduğu camları korkuluk olan arabalar, dedik bir yere götürüyorlar, cezaevine götürdüler, daha yeni yapılmış, inşaat halinde herhalde bizden önce kalan olmamış, herşey elektronik, götürdüler bizi böyle bir alan var, hücreler var, hücrelere attılar bizi kapılar otomatik kapanıyor, yemek saati dediler, işte bizi dışarı çıkardılar, baktık yemek var ama ne olduğu belli değil, işte şey olsun diye herhalde aşağılamak için dolmalık biberleri koymuşlar masanın üzerine oda buruşmuş işte bunu dolma yapacak halimiz yok, ekmek ile onlardan biraz atıştırdık, öyle felan, tekrar içeri girdik, ama sürekli sanki kontrol yapıyorlarmış gibi kapılara vuruyorlar, anonlar yapıyorlar, uyutmuyorlar, bir de öyle uykusuz yorgunuz, biliyorlar o halimizi, uyutmamaya gayret ediyorlar, tabii bir gece iki gün orada kaldık, ertesi gün sabah bir telaşa başladı, isimler okunuyor, şimdi tahliye olacaksınız gideceksiniz diye, geliyorlar diyelim 60-70 kişi varsa bu bölümde bir tane isim çıkıyor, okuduğu isimlerin bir tanesi çıkıyor, ondan sonra başka yere gidiyorlar, bir saat sonra tekrar geliyorlar bu şekil herkeste bir heyecan benim ismim okunacak mı okundu mi, yorgunsun uyku bastırıyor, sonra uçağa götürdüler, uçağa girdik, o gün sabah 11 gibi uçağa gittik, akşam saat 7-8e kadar da uçaktaydık hareket ettirmediler, gelen vardı gibi oyalama taktikleri, bu şekil bir maceramız oldu, bütün eşyalarımızı bıraktırdılar, hiçbir şeyimiz yok, bizden aldıklarını da iade etmediler, elbiselerimiz, sarıgım vardı, telefonumuz vardı, sadece üzerime kalan tesbihimiz oldu, onun haricinde hiçbirini geri dönmedi, aldılar, ilk atışlarda şarapnel parçası isabet almış ayağıma, onu da biz tabii kanama devam etti, Türkiye'ye döndükten bir hafta felan sonra hastaneye gittik, Bursa Ş. Y. hastanesi var, orada dediler şarapnel parçası var içeride kanama ondan devam ediyor, onu almamız lazım dediler, ufak bir operasyonla onu aldılar, sonra kanama durdu, raporları var, biz daha önce hepsini ibraz etmiştik, adli tıp kurumundan resim çekmişlerdi sonra bir İHH'ya o resimleri ile beraber raporları ile beraber vermiştik, yani ağır yaralılarından 2 tanesi bizim bölümümüzde oldu, Buradan katılımcı arkadaşlarımızın ikisi yaralandı, ölenleri de cesetlerini bizzat kendimiz gördük, ölenleri alırken görmedik ama helikoptere bindirirken gördük, bizi yukarı çıkartırken aşağıları arama yapıldı tekrar bizim geldiğimizde kovuşlara indiğimizde giderken eşyalar artık yani çamaşırlar, elbiseler, gömlekler darmadağın yerler öyle, gelenlerin hepsi askerdi, teğmen ayarında rütbeliler vardı, büyük rütbeliler gemiden kontrol yapıyorlardı, firkateyn vardı 2 tane, çok sert davrandıklarını, şunu da gördük, yani gerçekten çok korkak olduklarını da gördük elhamdülillah buna da şahit olduk, çünkü bizim ellerimiz kelepçeli oturuyoruz, bir kıpırdayacak olsan bütün gemideki askerler silahı o tarafa doğrultuyor, yani ayağa kalkacak olsan böyle bir hareket edecek olsan, bizim bir şey yapacak halimiz yok, çok yavaş hareket ediyorlar, bir asker burada sıranın başında diğeri orada lavobanın başında o gelsin diyor, beklerken kelepçeliydi, çıkarken benimkini açtılar, bizim bölümde vermediler, cezaevinde de bölüm bölüm ayrılmışlar, ağır suçlar vesaire gibi idarecileri ayrı bölümlere almışlar onları orada çeşitli şeyler olduğunu söyledi ama bizim olduğumuz yerde cezaevinde fiili bir işkence ama darp etmeler vardı, itmeler kakmalar yani çok ağır hareketler, mesela sorgulara yürürken yavaş yürürken yitiyorlardı, dipçikle vuruyordu asker, ben ayağımdan yaralı olduğum için ben yavaş gidiyordum, bana pek şey yapmadılar, bize biraz daha şey davrandıklarını hissettik, ben şiddetle şikayetçiyim, yargılanmasını istiyoruz dedi.

Av. Y. Ş.'nin talebiyle mağdurdan soruldu: Botlardan yapılıyordu, ancak ayağımıza gelmesi mümkün değildi, bize atılan atışlar ya firkateynden yana helikopterdendi, hani biz sürekli bu tarafa yaptığımız için ayağıma nereden geldiğini farkedemedim, şarapnel parçası dediler, raporda öyle çıktı artık gerçek mermiden mi bilmiyorum, gerçek mermiden yaralanan 2 tane arkadaşım vardı, İ. H. V. bir tanesinin ismini bilemeyeceğim, bu kardeşlerimiz gerçek mermi ile yaralandı, geminin içine girdikten sonra ateş etmediler, ateş birden kesildi, ateş yukarıdan geldiği kesin İsmail Hakkı'nın atışından kurşun yukarıdan gelip aşağıdan çıktığı söylendi helikopterden gelen ateşle dedi.

Av. K. K.'in talebiyle mağdurdan soruldu: Şimdi bizim yaralılara davranma şeklini ancak helikopterlere bindirirken gördük, ama çok acemice düştü düşecek gibi taşıdılar, biz korkuyoruz öyle özen gösterilmiyor içerir alınırken sert hareketle alındığını gördük, biz tam güvertede idim, en üstte idim helikoptere alırken 3-4 metre geminin üzerinde duruyor, o hallerin gördük, ikincisi bizim otobüsümüzde tavırlar sert, bağırışmalar sert, dışarıda halkın hani böyle etraflı bizim peşimizde giderken arabalarla takip ediyorlar, taşlar atmaya başlıyorlar, atmadılar ama tahrik edici hareketleri çoktu, ama fiili darbe otobüsümüzde olmadı, havaalanında uçağa bindirilirken bir arkadaşımızı sıradan aldılar, sanırım İngiltere'den katılımcı bir arkadaştı, arap asıllıydı, aldılar bir yere götürdü askerler onu geldiğinde yüzleri falan morardığını gördük, ama bizim yanımızda yapmadılar, şimdi bize davrandıkları gibi orada çalışan Filistinli kardeşlerimize kötü davrandıklarını gördük, hatta pasaport kontrolünden sonra içeri girince KanalA'nın dedi ki hocam bak Filistinliye asker ne dedi asker dedi, ne dedi "lan köpek gel buraya diye hitap etti, o da koşa koşa geldi," biz onun köpek dediğini anlamadık tabii o zaman çok zoruma gitti, söyleseydin orada müdahale ederdik dedim, temennim şudur, Mavi Marmara İsrailinin sonucunun başlangıcının sonunun başlangıcının sonunun sebeplerinden birisi olacak inşallah dedi.

MAĞDUR M. K. BEYANINDA: Mavi Marmara gemisinde idim, aslında yıllardır Gazzede yapılan ablukadan haberdardık, orada olan sıkıntıları da duyuyorduk, zaman zaman yapılan bombardımanlar ile insanların haksız yere öldürüldüğünü biliyorduk ve bununla ilgili bir şeyler yapma ihtiyacı hissediyorduk, daha sonra 2008 yılında yapılan saldırıda 1,5 milyon Müslüman katledildikten sonra bir şeyler yapılması noktasında bir anne olarak çok acı hissediyordum, neler yapılabilir, artık bu durmalı, dünyanın buna sessiz kalması bizi çok üzüyordu, sonra bu filodan haberdar oldum ve orada olmak istedim, Antalya Kepezden Mavi Marmaraya bindik, bindiğimizde bir çok ülkeden farklı insanın aynı amaç için orada bulunduğunu gördük, orada konuşmalarımız esnasında şunu da farkettilik, orada olan herkes farklı dinden bile olsa tek amacı, aynı hedef için oradaydı, tek amacımız vardı, oraya gittiğimizde o insanlara destek olmak ve dünyanın sessiz kaldığı ablukayı gündeme getirmektir hedefimiz, herşey çok şeffaftı aslında ben gemini içinde çocuklara alınan kıyafetler esnasında da yardımcı olmaya çalışmıştım, orada yetimlere kıyafetler almıştık, bunların paketlemesinde bulunmuştuk, oradaki çocuklara hediyeler, oyun parkları gemide bunların olduğunu de biliyordum, çünkü hepsi medyada paylaşılıyordu, herşey şeffaf şekilde takip eden için öyle idi, gemiye bindikten sonra saldırı zamanına kadar orada katılan tüm katılımcılarla konuştuğumuzda herkesin gerçekten farklı bir düşüncesi olmadığını, herkesin tek derdi olduğunu hepsini idrak etmiştik, saldırı olduğu gece biz kadınlar olarak en alt bölümde idik, tacizlerin olduğunu duyduğumuzda bize can yelekleri verildi, biz giydik onları orada bekledik biz sonra bulunduğumuz noktadaki bölümlere bazı sesler gelmeye başladı, onların ne olduğunu tabii ilk anlayamadık, sürekli tık tık diye demirlere sesler geliyordu o demirlere, daha zaman ilerledikten sonra bazı çığlıkları duydum, sesleri duydum, fakat dışarı çıkmamıştık, biz o zamana kadar, daha sonra Ç. abla aşağı geldi, gerçek mermiler kullanılıyor, çok yaralı var, battaniye ve su lazım dedi, o zaman ben anladım ki orada kötü bir şey oluyor yukarıda, sonra anonslar geçiyordu devamlı gemide, İsrail askerlerinin saldırdığını kayıplar olduğuna dair, aradan vakit ve zamanı emin olun şu anda saat bile veremiyorum, bilmiyorum ne kadar vakit geçti, daha sonra geminin teslim alındığını, yukarı çıkmamızı söylediler, biz merdivenlerden çıktığımızda ilk gördüğüm kare Uğur Süleyman Söylemez abimizin orada kanlar içinde yattığını gördüm, abiler bu tarafa bakmadan böyle geç dediler, ben gayri ihtiyar diğer tarafa baktığımda yerlerin kan içinde olduğunu, bütün koltuklarda yaralıların yattığını gördüm, daha sonra gösterilen bölüme doru

yürüdüm, ilerlediğimde salona girdiğimde yerde üzerleri örtülü şehitlerimizi gördüm, sonra ben birinin başında Ç. ablayı gördüm, rahmetli Çetin abi ile Suriye'ye bir yolculuk esnasında tanışmıştık, onu da kaybettiğimi o anda öğrendim, sonra orada oturup beklemeye başladık, dışarıda İsrail askerlerini görüyordum, tuttukları silahların o kırmızı ışıkları üzerimize geliyordu, henüz içeri girmemişlerdi, sonra bir tane yabancı aktivistin beyaz bir şeyi sallayarak onlarla iletişime geçtiğini gördüm, fakat bunu dinlemediler, bağırıyorlar, cama yaklaşmasına bile müsaade etmediler, daha sonra içeri girdi askerler, yığınla asker girdi, sayıları çok fazlaydı ve silahları direk bize doğrulttular, benim sadece filmlerde gördüğüm o yüzü kapalı her türlü teçhizatla donanımlı askerler, bizim çok yanımıza kadar gelip o silahları ensemize kadar doğrulttular, ve köpekleri de içeriye soktular, ve girenlerden bazıları o bizim geminin etrafında asılı olan bütün panoları bizlere bakarak parçalayarak kocaman bir dağ oluşturdular, kameraları aşağı kadar olanların kablosunu komple söktüler, orada bir müddet bekledikten sonra bizi dışarı almaya başladılar, dışarı çıktığımızda bizi bayan olduğunu anlayamadığım için ilk önce çok tedirgin oldum, sonra bayan olduğunu çünkü onun yüzü de maskeliydi, üzerimde olan tüm telefonumu üzerimde olanları aldı bir tenekeye attı, ellerimi plastik kelepçe ile kelepçeleyip, yukarı ilerlememi söyledi, yukarı çıktığımda gemideki tüm yolcuların dizüstü kelepçelenmiş şekilde oturduğunu gördüm, orada yer kalmamıştı, beni en üst kata çıkardılar, orada da beni yere oturttular, dizlerimin üstüne, oradaki vakti emin olun ki hatırlamıyorum ama saatlerce orada güneşin altında kaldık, çok sıcaktı, orada bulunan abiler üzerimize gölge olsun diye bir şeyler atmaya çalışıyorlardı, onların yaklaşımları gülüşleri kendi aralarında konuşmalar bize bakarak gülmeleri bizi çok rahatsız etmişlerdi, orada su içmemize kesinlikle müsaade etmediler, Tuvalette gitmesi gereken arkadaşlara kesinlikle izin vermediler, saatlerce o güneşin altında bekledik, sonra o esnada şahit olduğum biraz ilerimde yaralı olan yerde yatan kanaması olduğunu gördüğüm bacağından fakat elleri kelepçeli olarak öyle bekleyen birini gördüm, sonra biz orada uzun bir müddet kaldıktan sonra aşağıya alındık, ellerimiz kelepçeli şekilde, o bizi ilk çıkardıkları salona geri götürdüler bizi salona girdik, motorlar durdurulduğu için içeri çok havasızdı, saatler geçmişti, yani bize gece karanlıkta sabaha karşı yapılmış saldırı, saat çok ilerlemişti, fakat zamanı saati anlayamadık, uzun bir süre orada bekledikten sonra alındığımız salonda ellerimiz açıldı orada beklemeye başladık, o esnada İzmir'den katılan bir teyzemiz tansiyon hastasıydı, ilacını alıp aşağı kata inip valizinden ilacını almak istediğinde izin vermediler, lavabo ihtiyacımız vardı kesinlikle izin vermediler, sonra tek tek almaya başladılar, ben içeri geçtiğim zaman, bir bölümden içeri giriyorsunuz birkaç tane lavabo var, oraya daha yeni girdiğimiz halde asker gelip kapıyı tekmeledi, sonra çıktık tekrar salona geri döndük, gece olmuştu, çok açtık susuzduk, ilaçlarını almamıştı, bir çok arkadaş, ve akşam olmuştu, artık o süre çok uzun bir zamandı bizim için, artık yavaş yavaş bir yere yanaştığımızı anladık, insanları aşağı indirmeye başladılar, ben oturduğum yerde koridoru görebiliyordum, bir çok gemi katılımcısını tartaklayarak merdivenlerden aşağı indirdiklerine şahit oldum, sonra sıra bize geldi, en sona doğru kalmıştık, merdivenlerden aşağı doğru inerken, o askerlerden biri yanıma gelip dilini anlamadığım için bağıra bağıra konuştu, ben ne dediğini anlamaya çalıştım, acaba aşağı mı in diyor diye bir adım aşağı indim, gene bu kadar yaklaşarak avazı çıktığı kadar bağırmaya devam etti, ben bu sefer bir adım yukarı çıktım, hani benden ne beklediğini anlamaya çalıştım, ama hiçbir şekilde bağırmasını kesmedi. sonra aşağı doğru indik son geminin çıkışına doğru yaklaştığımızda bizim gemiye aldığımız altın ekmeklerimiz vardı onları ayakları ile hemen arkamda asker bana bakarak ayakları ile ezdi, sularımız vardı onları yakaları ile ezdi, sürekli tahrik etmeye çalıştılar bizi orada, gemiden çıktığım anda inanılmaz bir kalabalık ile karşılaştım, sanki bir panayı yeri çoluk çocuk flaşlar patlıyor, çıktığımız anda iki tane yaşları henüz 16-17 yaşlarında kızlar kollarımı çok sıkı bir şekilde tutanak beni çadıra götürdüler, çadıra gittiğimizde pardüsümü eşarbımı aldılar ve dışarı çıkarmak istediler, çok tedirgin oldum, korktum, geri getirecekler mi, ben bu çadırdan nasıl geriye çıkacağım, ama benim her soruma zaten beni anlamıyorlar, gülerek kendi aralarında konuşarak cevap veriyorlardı, beni saçlarıma kadar , kulağıma kadar, ayak parmaklarıma kara aradılar, sonra pardüsüm geldi, iğnelerim geri gelmedi, başımı böyle bağlayarak çadırdan aynı iki kız koluma girerek devam ettik, sonra o büyük buz gibi olan çadırın içine girdik, orada da çantamda olan boncuklar yetimler için yapılmış yüzükler, penseler ile onları

kesip hepsini atıp o şeylerden arama yerlerinden içeri geçtim, orada bir masaya oturdum, orada bana İsrailin kendi sularına girdiğini farkında mısın, sen bunu biliyor musun, hangi amaçla geldin, bu esnada tercümanlık yapan bayan Türkçe konuşuyor, hatta benim nerede oturduğunu sordu, Kartalda dedim, ben Beykoz'da oturdum, Kartalı çok iyi bilirim dedi, çocukların var mı, benimle bu şekilde muhabbet etti, sebebini söylediğim zaman sizi kandırma gibi ifadeler kullandı ve bana bir kağıt önüme koydular, kesinlikle kağıtta Türkçe ifade yoktu, anlamadığım bir metinle eğer bunu imzalarsan seni hemen ülkeneye göndeririz dedi, imzalamazsan yıllarca burada kalabilirsin dedi, ben kağıdı imzalamadım, sonra oradan çıktık, aynı kızlar bizi tutarak bir sıraya girdik, bize önümüzde iki arkadaşımız var, ben bekliyordum, oturduğumuz masada tüm parmak izlerimizi aldılar, resimlerimizi çektiler, benden bir önceki arkadaşım Ankara'dan katılan B. masaya oturduğu zaman asker ona başörtüsünü çıkarmasını söyledi, o kendisini ifade etti, müslüman olduğunu, açamayacağını söyledi, fakat sinirlendi, kızdı, kalktı, B.'nin yanına gitti, eşarbını çekiştirdi B. ellerini başını arasına alıp tutarak beklemeye başladı, adam kalktı bir yerle telefonda görüştü ve sonra yerine oturdu, B.'nin bilgilerini alıp onu geçirdi, o parmak izlerimiz ve resimlerimiz çekildikten sonra bizi o aramadan sonra yanlarından hiç ayrılmadığımız halde kızlar bizim kollarımızı hiç bırakmadığı halde tekrar aynı çadırın içinde başka bir çadıra daha soktular, dışarıda aradıkları şekilde, aynı detayda bizi tekrar aradılar, bir kadın olarak bir insan olarak beni en çok rencide eden buydu, sürekli gülmeleri beni aşağılamaları, rencide etmeleri, ben orada çok kötü bir hale girdim, kaldıramayacağım şeylerdi, fakat bunları defalarca yaşamak zorunda bıraktılar bizi, oradan çıktıktan sonra bizi 3 er kişilik gruplar halinde zırlı bir araca bindirdiler, arkası çok küçük ve içi çok soğuk bir araca oturtular, sonra araç hareket etti, ben yanımda dizimin yanında kimin oturduğunu göremeyecek bir araçtı, uzun bir yolculuk yapıyoruz ama bu yolculuk ta biz akşam olmuş düşünün sabahtan beri ne yemek yemişiz, ne dinlenmişiz, Yaşadığımız şeyler psikolojimizi zaten mahvetti, bindiğimiz aracı o kadar çok hızlı sürüyorlardı, devamlı kafam demirlere çarpıyordu, gülerek sohbet ediyorlardı, belki 5 dakika 10 dakika, tekrar araca biniyorlardı ve yine aynı hızda aynı hırpalayıcı şekilde yolculuğa devam ettik, 3 kere bu şekilde durdular ve biz artık gecenin belki 2-3'üydü cezaevine giriş yaptık, hücrelere girdik ve orada bizim burada olanlardan haberimiz olmadığı için ailelerimizin bizden haberdar olmadığı için çok tedirgindik, ne gelen vardı ne giden vardı konsolosluktan da arama hakkımız olduğunu düşünerek böyle bir şey açtılar, arama yapabilirsiniz gibi, fakat sıraya girdiğimizde ben İngilizcem yok, yabancı dilim yok, ben telefonu kaldırdığım esnada alo dediğimde ahizeyi kapattı, "no" dedi, yani konuşamazsın dedi, benim konuşmama mani oldu, sonra bizi kimseyle görüşmedikleri için cezaevinde 4 arkadaş açlık grevi yapacağımızı onlara bildirdik, ben ve 3 arkadaşım bir müddet geçtikten sonra vakti hatırlamıyorum, konsolosluktan bir bayan geldi, bize dünyada şu anda bu yaşadığımız olayın yansımalarından haberdar etti, biz tabii ki rahatladık, bizden haberdar olduğu için ailelerimizin ve dünyanın, cezaevinden çıkışımız sabahtı ve çıktığımız zaman araçlara bindirildik, havaalanına doğru yıla çıktı, havaalanına gittiğimizde ben orada bir kaç tane yani ne dediğini anlayamadığım insanlar gemide yolcu olan birkaç tane abimizi hırpaladılar, buna gözlerimle şahit oldum, sonra havaalanına doğru bir araca bindik, uçağa geldik, uçağa binip oturduğum zaman hemen camın kenarındaydım, vakıftan bir abimiz adını bilmiyorum, iki asker koluna girmiş onun yüzü felan kan içindeydi, dövüldüğü belliydi, onu götürürken gördüm, bu şekilde yolculuğumuz sonlanmış oldu, telefonum götürdüğüm kişisel eşyalarımın hiçbirini alamadım, zaten biz götürdüğümüz eşyalarımızı alt katta bırakmıştık, hani teslim alındı, yukarı çıkın dediklerinde hepsi kapalıydı, fakat gemiden çıkarken sağ tarafıma baktığımda yani kadınların kaldığı yerde her şey dağıtılmıştı, bütün eşyalar, valizler ve bizim yetimler için hazırladığımız eşyalar, resimler onlar dahi ayaklarının altındaydı, her şeyi paramparça etmişler dağıtmışlardı, hiçbir şeyim de oradan geri gelmedi, ben yaralanmadım, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum dedi.

Av. G. S.'in talebiyle mağdurdan soruldu: Biz güvertelerde uzun süre tutulup tekrar o beklediğimiz salona girdiğimiz zaman üst rütbeli olduğunu bildiğim çünkü yüzünde bu komando kıyafetleri gibi bir şey yüzüne yapıştı, kısa boylu şişman orada o insanı tanımadığım için kim olduğunu bilmiyordum, fakat etrafında askerler vardı, elleri bağlı bir şekilde içeri girdi, bütün heryeri gezdi,

baktı, sonra çıktı, ben döndükten sonra İsrail'in o aranan üst komutanlarının resmini gördüğümde o simayı asla unutamam o Gabriel Gavi Askenazı olduğunu ben böyle gördüm, ben rütbelerin ne anlama geldiğini bilemem fakat üzerindeki kıyafetler omuzunda olan amblemler yoğun ve askerler onun etrafındaydılar ve onu koruyarak o da herkesin yüzlerine bakıp tek tek gözledi ve çıktı dedi.

MAĞDUR E. S. BEYANINDA: Ben Mavi Marmaradaydım, oğlum ile birlikte katılmıştım, 16 yaşındaki oğlum ile birlikte, ben yaralanmadım, oğlumu darp etmişlerdi ama ben yaralanmadım, ben de diğer bayanlar ile olay sırasında alt salondaydım, ben yazılı ifade vermiştim, ona katılıyorum, bir iki husus var onları anlatacağım, sorgu sırasında, Ashdot limanında, savcılık ifadem var dosyada, sorguya alındığımda yanıma bir bey geldi, adının Rafael olduğunu söyledi, çadırda, sorgumuza karşımıza iki tane polis memuru vardı, yıllarca Türkiye'de yaşadığını adının Rafael olduğunu söyledi, bana yardımcı olmak için geldiğini söyledi, önümüzdeki kağıtları imzalamamı söyledi, sürekli de o kişileri böyle kısa kısa bilgi veriyordu, tercümanlık yapıyordu, ben de imzalamayacağımı söylediğimde oğlumla birlikte İsrail hapishanelerinde çürüyeceğimizi söyledi, buna benzer şeyler yani, cep telefonlarımız, özel eşyalarımız gelmedi, valizlerimiz, üzerimizden de aldılar cep telefonlarımızı, hüviyetlerimiz vardı, geri gelmedi, yaralanan kişileri gördüm, her yer kan içindeydi, camlar merdivenler, yaralıları felan yukarı çıktığımızda gördük, biz yukarı çıkınca ateş edilmelere şahit olmadık ama tahrik edici şeyler yapıyorlardı, o kırmızı lazer ışıkları hep üzerimizdeydi dedi.

Av. C. G.'in talebiyle mağdurdan soruldu: Çok iyi bakmadım, ama böyle soluk yüzlü, zayıf yüzlü bir insandı, çok bakmak istemedim yani o anda çok kızgındım, bakmak istemedim dedi.

Av. C. G., R. S. Türkiye İsrail dostluk grubu başkanıdır, o kişi ise taleplerimiz olacak dedi, cep telefonundan sözünü ettiği kişinin resmini mağdure E. S. gösterdi.

Mağdur, çok iyi bakmadığını, teşhis edemeyeceğini söyledi.

Av. G. S. talebiyle mağdurdan soruldu: Alaycı tavırları oldu, fiziki şiddet olmadı ama oğlumdan daha sonra duyduğum kadarıyla botları ile tekmeleyerek onu yere çökertmişler, lavaboya gitmesine izin vermemişler, hapisteyken ailemize telefon açmak istediğimizde bize kakhahalarla güldüler, birkaç sefer bunu yaşadık, oğlum ile aynı hücrede kalmıştık, kapımız hiç açılmadı, kimse gelmedi, aradığımızda telefon etmek istediğimiz söylediğimizde kakhahalarla gülüyorlardı, şikayetçiyim, katılmak isterim dedi.

MAĞDUR E. E. BEYANINDA: Mavi Marmaradaydım, 2010 yılında İHH vakfı personeliydim ve hala aynı vakıfta görev yapmaktayım, video prodüksiyon biriminde göre yapıyordum o tarihte gemide yapılan canlı yayının idaresini takibiydi görevimiz, biz İstanbul'dan yola çıkan prodüksiyon ekibi içindeydik, gemide konuşlandırılmış canlı yayın sisteminin takibini yaptık ve gemi yolculuğunun tamamını teçhizatlarımızla görüntüledik ve fotoğrafladık, daha sonra saldırı olduğunda şehit olan 10 isimden ikisi Necdet Yıldırım ve Cevdet Kılıçlar da bizle beraber yola çıktığımızda ve Antalya'ya beraber intikal ettik, Antalya'dan geri kalan yolcuları aldıktan sonra Akdeniz'e açıldı, resmi işlemlerimiz yapıldı, resmi olarak yol a çıktık, gerekli aramalar yapıldı, ilgili teçhizatlarımız gerekli makamlar tarafından kontrol edildi, yol boyunca bir çok yerel, ulusal ve uluslararası kanal ile bağlantı kurduk, gemi yolculuğu ile ilgili detaylı bilgiler paylaştık, özellikle ne götürdüğümüzü kimlerle birlikte olduğumuzu ne amaçla yola çıktığımızı örnek vermek gerekirse Amerikadan, Rusyadan, Ortadoğunun bir çok ülkesinden bağlanan televizyonlarından ifade ettik, yaptıklarımızı canlı yayınladık, özellikle Türkiye'deki ana haber bültenlerinin tamamının biz haber olarak biz gemiden gerçekleştirdik ve gemide bulunan avrupalı parlamenterler, Türkiyeli sivil toplum temsilcileri ve yine vakfımızın başkanı dahil olmak üzere beyanatlarını Dünya ve Türkiye kamouyo ile paylaştık, bu süreçte biz kameramanlık ve teknik süreçlerde görev aldık, bu şekilde devam ederken yolculuğumuz 31 Mayıs tarihinde herkesin ifade ettiği gibi sabaha karşı bir saldırı gerçekleşti, saldırı olduğunda şöyle bir durum vardı, ben geminin en üstündeki kameranın takibinden sorumluydum ve kameramı bölgeye kurmuştum, gece saatlerinde bir tedirginlik başlamıştı, akşam saatleri itibarıyla radarda belli tanımlanamayan gemilerin çok yoğun şekilde üzerimize doğru geldiğine dair kaptanın bir bilgi paylaşımı olduğu için gemide çok ciddi bir tedirginlik yapmamıştı, bu uluslararası sularda olduğumuzu biliyorduk, herhangi bir ülkenin

karasularına henüz girmemiştik ve bunun bilgisi dahilinde aslında rahat olmamız gerekirken belirsiz tanımsız gemilerin etrafımızı kuşattığını bilmiş olmak bizi oldukça tedirgin etti ve bu süreç içerisinde herkes bir tedirginlik içinde beklerken sabaha karşı namaz vaktinde bir çok kişinin namaza durduğu, bir çok kişinin uyuduğu özellikle benim bulunmuş olduğum geminin bölgesinde bir çok kimse namaz kılmak için kalkmış veya kılmış tekrar yatmaya devam ediyorlardı, birden ben o patlamaların başladığı ana denk gelen vakitlerde yukarıda yer kalmadığı için geminin aşağı bölümlerine inmiştim açıkçası, kameramı kurduktan sonra, birisi bir çığlık ile saldırıyorlar diye birisinin bağırması ile kalktım ve geminin en üst noktasına çıktım, o bölgedeki insanlar yatıyorlardı ve bir şekilde orada bekleyen insanlar vardı, gemi çok kalabalıktı, yatacak yer olmadığı için iç güverte, dış güverte önü, arkası, çatısı, her tarafta insanlar yerlerde, uyuyorlardı ve bekliyorlardı, böyle bir anda saldırı başladı, ben saldırı başladığını duyunca yukarı çıktığımda şahit olduğum şey şuydu, daha önce saldırıdan önce tanışmış olduğum İbrahim Bilgen, Furkan Doğan, Ali Haydar Bengi ve Fahri Yıldız arkadaşlarım bu isimler şehit oldular ve onların beraberinde bulunan en üstte bulunan yaklaşık 30 arkadaşımıza yönelik ciddi bir saldırı başlamıştı gördüğüm şey şuydu, helikopterden atlayan askerler ve helikopterden konuşlanmış askerin açtığı ateşe şahit oldum, yukarıdan askerler açılan ateş eşliğinde aşağı inmeye başlamışlardı ve açıkçası ben yukarı çıktığımda anda gördüğüm manzara buydu, kameram helikopterin şiddetli rüzgarından dolayı uçtu, hatta tabiri caizse ayakta durmakta zorlanır haldeydik, askerler aşağı atlıyorlardı, bir anda bir kaos başladı, bir nefsi müdafaa hali doğdu, insanlar üzerlerine gelen askerlere karşı kendilerini savunmaya çalıştılar, uykudan uyanan insanlar vardı, namaz halinde olan insanlar vardı, açıkçası gördüğümüz şey orada katliama gelmiş, gözü dönmüş askerler ve kendilerini savunmaya çalışan insanlar manzarası kendi ortaya çıkmıştı, ben de yaklaşık 3-5 metre mesafeden İsrail askerinin bana ateş ettiğini gördüm, yaklaşık 7-8 tane İsrail askeri, ben vurulmadım ama o bölgede gemide yolculuk etmiş olduğumuz Ali Haydar ... geminin en üst çatısında gemiyi paralel düşünersek gemi burun ve kık kısmının ... olduğunu düşünersek, yan tarafları, korkuluklarında, en üst kısmına çatı kısmına helikopterlerden atladılar, gemiye indikten sonra yukarıdan yukarıdan ateş ederek indiler, sonra da ateşlerine devam ettiler, geminin en üstüne indikten sonra geminin korkuluklarına yaslanan 8 tane asker sırt sırta vererek önlerinde gördükleri herkese ateş etmeye başladılar, ben tam karşılarındaydım, açıkçası ben de vurulduğumu düşündüm, sıcağı sıcağına hissetmediğimi düşündüm, ana bana isabet etmedi kurşunlar, ilk saldırı anı birkaç dakika içinde zaten şehitlerimizin yaralılarımızın çoğunluğu ilk ateşlerle beraber yukarıda oldu, şehitler o şekilde oldu yaralılar o şekilde yaralandılar, o 30 kişi kısa bir süre içinde yere düştü, hepsi vuruldu, vurulmayan bir kaç kişi vardı, onlardan bir tanesi de bendim, birkaç olayın ilk şokunu atlattıktan sonra açıkçası zaten yukarı çıktığımda çok yoğun bir asker kalabalığı içinde kaldım ve itiş kakış içinde kaldım, sadece kendimi korumayı düşündüm, bana doğrultulan silahlardan kaçmayı veya bir şekilde onların elinden almaya çalıştım, gemide olan üst tarafta olan herkes bu mücadele içine girdi, çünkü sadece ateş ediliyordu, herhangi bir uyarı, ikaz, konuşma yoktu, ateş edilerek devam eden saldırı vardı, insanlar kendilerini korumaya çalıştılar, çoğu vuruldu, vurulmayan birkaç kişiden birisi bendim, geminin en üstüne çıkılan geniş olan bir kapak vardı, yaklaşık 2 metreye 2 metre gibi, oraya gözüm takıldı, açıkçası sağlıklı düşünmekte mümkün olmuyor, size ateş eden bir sürü asker karşısında kalmışsınız, çok yoğun bir patlama bomba sesleri var, helikopter tepenizde dönüyor, ilk defa içine düştüğünüz bir ortam, refleksler devreye girdi, meşru müdafaa hali vardı ve ben o kapağı gördüm, bir anlık hamleyle o kapaktan aşağı attım, havuza atlanmış gibi kafa üstü o kapaktan aşağı yaklaşık 2-3 metrelik bir boşluk var ben aşağı atladığımda neredeyse kimse ayakta kalmamıştı, vurulan arkadaşımız çoktu ve benim hatırladığım kadarıyla neredeyse ayakta kimse kalmamıştı, bir hamle ile aşağı atladım, o süreçte sanırım kolumdan plastik mermi isabet etti kolumdan adli tıpta yapılan muayenede, Türkiye'ye ilk geldiğimiz gün Adli Tıp Kurumunda yapılan bir muayene var bir rapor tutulduğunu düşünüyorum, dosyada var ve aşağı indim, tekrar bir kamera alıp kullanmak üzere reji olarak kullandığımız bir kameraya doğru yöneldim, tekrar o askerlerin bulunduğu bölgeye doğru olanları görüntülemek için hareket ettiğimde Askerlerin ateş ederek o kapaktan aşağı indiğini ve önlerine gelen insanları vurmaya devam ettiklerini gördüm, bir alt kata indiler ve geminin ilk bölmesine doğru hareket ettiler, geminin en üstünden bir kapı

ile geminin ana holüne geçiş vardı, insanlar o bölgede kapıyı tutuyorlardı o bölgede Cevdet Kılıçlar yukarıdan açılan ateşle vuruldu ve şehit oldu, buna şahit oldum, bizim vakıftan arkadaşımızdı, orada vuruldu ve şehit oldu, onun naaşını gördük, taşıdık beraber, daha sonra ateş devam etti ve biz kendimizi içeri attık açıkçası ateşten korunmak üzere, çünkü gördükleri herkese ateş ediyorlardı ve herkesi vurdular, bu benim şahit olduğum bir şey oldu, ateş ederek içeri ilerlemeye çalıştılar, insanlar kendilerini kollamak üzere kapıyı tuttular, içeri askerlerin girmemesi için ve dışarıdan içeriye doğru atışlar başladı, kapıyı tutan arkadaşlarımız yaralandı ve yine orada bir çok arkadaşımız yine vuruldu, Uğur Süleyman Söylemez yine orada vuruldu, şehit abimiz Çetin Topçuoğlu abimiz orada yine beraberdik yan yanaydık, dışarıdan geminin dış güvertesinde bulunan askerlerin açtığı ateş ile geminin içinde bulunduğu bir anda vuruldu ve orada o da şehit oldu, bunlar hep benim gözümün önünde oldu, hepsi yakından şahit olduğum şeyler oldu, bu süreçte bütün herşeye kendi gözlerimle şahit oldum, bütün bu anlattıklarım birebir şahit olduğum şeylerdir, o merdivende bir çok arkadaşımızın kanı vardı ve o esnada kapıdan girmeye çalışan askerlerden birkaç tanesi kapılı tutan kendi bedenlerini siper eden arkadaşlarımız tarafından etkisiz hale getirildi, ellerindeki silahlar alındı, ateş etmeleri için ve denize atıldı, bu askerler etkisiz hale getirildi ve bu insanlar sadece askerlerin kendilerine ateş etmelerini engellemek için müdahalede bulundular, tabiri caizse çıplak elle kurşunlara karşı geldiler, bunlara şahit olduk, bu askerlerin silahlarını aldılar, onların bir kısmı, benim gördüğüm bir asker vardı kaşı açılmıştı, arbede de o askeri bize söylenen bir şey vardı aramızda aldığımız bir karar vardı, yaralayıcı bir müdahalede bulunmayacağız, askerler yaralanmıştı, açıkçası biz askerlere tıbbi müdahale olması için gemide bulunan sağlık görevlilerine intikal ettirmek istedik, bir asker benim önüme doğru ilerledi ve bu askeri ben tuttum, kendisi hala bir şekilde bizle mücadele ediyordu, onunla biraz arbede oldu ve kendisine yardım etme niyetimizi anlamadı veyahutta hangi surette mücadele etti, zorla doktorların bulunduğu güverteye götürdük, ve doktorlara teslim ettik, bu süreç tamamen bu şekilde devam etti, yaklaşık 1 saat boyunca sürekli ateş ettiler, bu anlattığım olayların yayıldığı süre yaklaşık 1 saat gündeğmadan başladı ve gün şafak söktükten sonraki vakitlere kadar devam etti, 1 saat boyunca bu insanların içinde sadece sivillerin olduğu gemiye ateş ettiler, gün ağardığında şunu gördük, etrafımızda denizaltılar, fırkateynler, bütün İsrail donanmasının neredeyse etrafımızda olduğunu gördük, Dünya tarihinde herhalde daha önce hiç yaşanmamış bir olaya şahit olduk, içinde bulduk, sadece kadınların, çocukların, gıda malzemelerinin olduğu bir gemiye uluslararası sularda bir ordunun donanması tamamen saldırıda bulundu, bu anlattıklarım, şahit olduklarım bu şekilde, ilerleyen askerler şöyle bir durum yaşandı, şuna da şahit olduk, biz canlı yayını takip ettiğimiz için saldırı başlatmadan kısa bir süre önce frekansımızı kestiler, bizim aldığımız yedek frekans vardı, biz saldırının başladığı ana denk gelecek şekilde ikinci frekansımızın devreye soktuk ve yayınımıza ikinci frekanstan devam ettik, bu saldırıların bir kısmı dünya ve Türkiye kamuoyuna canlı olarak yayınlandı, yaptıkları saldırı ve ateş etme halleri görüntülere yansımış oldu ve delillerde var, görsel delillerimiz de var, bununla beraber bir müddet sonra canlı yayının devam ettiğini fark edene kadar saldırıları sürdürdüler ama gözlemlediğimiz şöyle bir şey oldu, kendi aralarında tam anlamasakda lisanı hallerinden anladığımız şey şuydu, canlı yayının devam ettiğini görünce bir anda ateş etmeyi kestiler, şöyle plan yaptıklarını düşünüyoruz, önce frekansımızı kesip saldırıya başlamışlardı, yaptıkları katliamın görüntülenmesini ve yayınlanmasını istemiyorlardı ama ikinci frekansı fark etmedikleri için bu planları tutmadı, katliamları tüm dünya tarafından malum oldu görsel olarak, ve saldırıdan bir kaç gün sonra youtube' e düşen bir ses kaydı ve daha sonra kaldırıldı, komutanların konuşmaları vardı burada kendileri yayınladılar bunu, saldırı görülüyor, öldürmeyi durdurun diyor bir İsraili bu kayıta, daha sonra sildiler bu kaydı, bunu duyduk, bunu gördük biz internette, daha sonra aşağı indik, saldırılar kapının civarında ateş çok yoğunlaştığı için orada bir çok arkadaşımız yaralandığı için onlara müdahale etmek üzere, yayını fark ettikleri için ateşi durdurdular, burada bu süre içerisinde biz yaralılara müdahale ettik, şehitlerimizle ilgilendik, şehitlerimizin açıkçası ben birkaç tanesinin cenazelere yapılması gereken bunları ben bizatihi yaptım, akan kanları vardı yüzlerinde, onları temizledik, onları temiz bir yerde koruduk, hafız arkadaşlarımız kuran okudular ve bu şekilde beklerken askerler zor kullanarak hepimizi yere yatırdı bu süreç içerisinde içeri girerek

köpekli askerler eşliğinde silah tehditi ile hepimizi yere yatırdılar, herkesi elleri ile kelepçelediler, saat 07:00 ve 07:30 civarında başladı bu süreç, elimizi plastik kelepçe ile tersten bağlandıktan sonra herkesi geminin en üst bölgesine çıkardılar, orada saat 07:00 – 07:30 civarından saat, öğle saatlerine kadar güneşin altında diz üstü çökmüş vaziyette beklettiler, çok uzun bir süre açıkçası zorlu bir süreydi, tepemizde helikopterler sürekli beklediler, güneşin altında herhangi bir su içme tuvalete gitme gibi herhangi bir ihtiyacımızı karşılamamıza müsaade etmeksizin beklettiler, yaralılara müdahale ettirmediler, bizim tahminim Necdet Yıldırım kardeşimiz özellikle sanırım bir kaç arkadaşımız daha bu süreçte müdahale edilmediği için kan kaybından hayatlarını kaybettiler ve şehit oldular, bu öğlen vaktine kadar herhangi bir müdahale yapılmadı, öğle vaktinde kendi doktorları kendi askerleri yaralıları alıp Helikopterlere yükleyerek İsrail'e götürdüler, bazı yaralıları götürdüler, bir çok yaralı gemide kaldı, kanamaları devam etti, bu süre içerisinde çok kötü muameleye maruz kaldık, tuvalet ihtiyacımızı karşılamamıza izin vermediler, konuşmamıza izin vermediler, oturmamıza izin vermediler, eğer elimizdeki kelepçelerin rahatsızlık verdiğini ifade ettiğimizi söylediğimizde çoğu zaman bağırarak ve kimi zaman iterek tepki verdiler, bu süreç gece yarısına kadar devam etti, gemiyi zor kullanarak kaptanı tehdit ederek gemi teknik personelini ailelerinin hayatını tehdit ederek bir şekilde zorla İsrail'e götürdüler, buna da biz daha sonra yaptığımız konuşmalardan da bu konudan bilgi sahibi olduk, kaptanı silah zoruyla personeli silah zoruyla gemiyi kullanmaya mecbur bıraktılar ve İsrail'e doğru gemiyi götürdüler, Ashdot limanına yaklaştıklarında saat 12 civarı ben de gemiden indirildim, bize bütün arkadaşlara yaptıkları gibi evrak imzalatmak istediler, biz evrak imzalamayacağımızı beyan ettik, kağıtta şöyle bir ifade olduğunu söylediler izinsiz olarak girdiğimiz İsrail topraklarından sınırdışı edilmeyi kabul ediyoruz, şeklinde tercümanlar vesilesi ile bize ilettiler, biz de İsrail'e gelmediğimiz biz zorla buraya getirdiklerini, silah zoruyla tabiri caizse kaçırarak İsrail'e zorla getirdiklerini ifade ettik, ve imzalamayacağımızı bu şekilde beyan ettik, eğer imzalamazsak İsrail'de uzun süre hapis yapacağımızı ve yargılanıp ceza alacağımızı söylediler, biz buna rağmen imzalamayacağımızı söyledik, siz bilirsiniz o zaman sizi cezaevine gönderiyoruz dediler, cezaevi arabasına bindik, cezaevi arabası yine 2 kişilik ve demir parmaklı hücreli olan bir arabaydı ve bu arabanın içerisine bindirilerek cezaevine götürüldük, cezaevinde iki gün kadar kaldıktan sonra Türkiye'ye döndük, cezaevi içerisinde açıkçası iletişim hakkımız sağlanmadı, birbirimiz hakkında bilgi alamadık, şehitlerimiz yaralılarımız hakkında bilgi alamadık, Türkiye makamları ile görüşme taleplerimiz yerine getirilmedi, telefon görüşmelerimiz yaptırılmadı ve kendi inisiyatifleri doğrultusunda kendi beyanlarına göre Türkiye'ye sınırdışı edildik, bu şekilde süreç sonlandı, ben İsrail'de bu saldırı kararını alan bakanlar kurulu yetkililerinden, hükümet yetkililerinden, başbakanından, bu kararı uygulayan genelkurmay başkanından, bu karar uygulanırken görev alan deniz, hava kuvvetlerinden, saldırıya katılan, insanları vuran İsrail askerlerinden şikayetçiyim, son olarak şunu da beyan etmek istiyorum, mahkemenizin almış olduğu tutuklama kararının adalet bakanlığında bekletilmesinin yanlış olduğunu söylemek istiyorum, bu kararın bir an öne uygulanması gerekiyor, bu anlamsız açıklanmayan bekletilmenin de ortadan kaldırılması, tutuklama kararının yerine getirilmesini talep ediyorum dedi.

Av. Y. Ş.'nin talebiyle mağdurdan soruldu: Atışlar benim gördüğüm kadarı ile rastgele yapıyordu ve açıkçası rastgele değil gördükleri herkese ateş ettiler, ayakta gördükleri ve karşılarına çıkan herkese ateş ettiler, buna şahit oldum, ben dahil isabet etmedi, bana nişan aldılar, Cevdet Kılıçlar vurulduğu anda fotoğraf çekiyordu, kendisi vakfımızın basın bölümünde görev yapmaktaydı, gemi yolculuğunu fotoğraflıyordu, o anda da elinde fotoğraf makinası vardı İsrail askerlerinden uzaktı o anda, fotoğraf çekerken geminin üstüne atlamış olan, geminin üzerinde bulunan askerler tarafından hedef gözetilerek isabet alınarak şehit oldu, şahit oldum, kafasından vurularak şehit edildi, ifade başında da beyan ettiğim gibi geminin en üstünde bulunuyordum ben orada namaz kılan insanlar vardı, o insanlar namaz kılınıyorken helikopterlerden askerler ateş ederek aşağı atladılar ve bu insanları bir şekilde hedef aldılar, namaz kılarken dahi hedef alınan insanlar oldu, çok kesin hatırlamamakla beraber youtube olduğunu hatırlıyorum, zannediyorum, youtube kanalında internet sitesinde bu ses kaydı İsraililer tarafından paylaşıldı bu görüntü, sesli

görüntülü paylaşım yapıldı, daha sonra kendileri tarafından kaldırıldı, öldürmeyi durdurun denildiğini ben bizatihi duydum dedi.

Av. G. S.'in talebiyle mağdurdan soruldu: Havalimanında açıkçası çok kötü muameleye maruz kaldık, tek sıra halinde ilerlemeye mecbur kıldık, eğer onların istediği kadar hızlı yürüyemezsek yorulup da geri kalırsak şiddetli bir şekilde bizi iterek sıraya soktular ve o süreçte bu itmelerinden dolayı askerlere sadece ters bir bakış atmanız bile sizi darp etmesine sebep oluyordu, bir çok arkadaşımız orada askerler tarafından darp edildi, dövüldü, hatta benim şahit olduğum bir olay var, Yunanistan'dan gelen bir aktivist bu itme kakma karşısında böyle yapamazsın dediği için bir odaya alındı, orada çok şiddetli bir dayak atıldı, dövüldü ve tekrar getirip benim yanıma oturtular, buna da şahit oldum, geldiğinde yüzü kanlar içindeydi, gözü şişmeye başlamıştı, burnu akıyordu, buna da şahit oldum, ben buna müdahale etmek için ayağa kalktığımda bir İsrail askeri elindeki silahla çok şiddetli bir şekilde bana vurdu ve beni yerime oturttu, bu şekilde muameleler bana ve bir çok arkadaşımıza yapıldı dedi.

İddia makamından soruldu: Mavi Marmara gemisinde saldırıya uğrayan ve mağdur olan müşterilerin müdahale taleplerinin kabul edilmesine karar verilmesi mütalaa olunur dedi.

Katılan vekillerinden ortak olarak soruldu: Bugüne kadar dinlediğimiz mağdurlar bir çok aşamada zaten söylediler, İHH anlamında da geminin tamamının kameralarla kaplı olduğu, tek bir karanlık nokta kalmayacak şekilde bütün unsurların kayıt altına alındığı, yine aynı şekilde bugün ifade veren mağdurlarda da daha evvel ifade veren mağdurlarda gemiye yapılan operasyon anlamında olsun bunun sonrasında olsun bir çok noktada videolar ve görüntüler, fotoğraflar çektiklerini, zaten geminin içinde belki yüzden fazla basın mensubu olup bunlarında her birinin profesyonel makinalarla bu noktada bir çabası olduğunu gemide biliyoruz, bu noktadaki en büyük delil, bu işlenen suçların buna karşı gösterilen tavrın veya yapılan tüm eylem ve işlemlerin olduğu bir delil aslında İsrail'de şu anda bulunuyor, çünkü bütün bu insanlar didik didik aranarak, saç tellerinden ayak parmaklarının arasına kadar aranarak bu tip flash dik, kamera veya diğer kayıtların hepsi onların elinde, bu noktada İsrail makamlarından mahkememizin de delilleri toplayan ve değerlendiren bir yer olması dolayısı ile müzekkere ile talebini talep ediyoruz, bunun haricinde kırmızı bülten arama kararımız ile ilgili mahkememiz tekid yazmıştı, bu tekid ile ilgili cevap sanırım dosyaya girmedim, biz görmedik, bunun da tekrar yeniden tekidini talep ediyoruz, İsrailin eğer bu noktada yapmış olduğu herhangi bir yargılama var ise sorgu veya diğer şeyleri varsa bunla ilgili de bilgi ve belgelerini de istinabe yoluyla talebini talep ediyoruz dedi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ İSTEMGİBİ:

1-Mazeret sunan vekiller, sanıklardan Amos vekili av. M. B. ile katılan vekilleri av. A. G., Av. M. P., Av. N. K. ile yine sanıklardan Alfred Marom müdafii ve vekillerinin mazeretlerini kabulüne, duruşma gününü uyar vasıtası ile öğrenmelerine,

2-Katılma talebinde bulunan mağdurlar K. S., N. İ. A., K. A. A., H. A. A., M. K., E. S., E. E., A. A.'ın suçtan zarar görme ihtimaline göre müşteki CMK 237, 238 maddeleri gereğince davaya katılmalarına,

3-M. S. D. hakkındaki Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dışilişkiler Genel Müdürlüğüne belge temini noktasında yazılan yazı cevabının beklenilmesine,

4-Katılanlar vekillerinin İsrail makamlarından olay yerindeki görüntülere ilişkin belgelerin getirilmesi için yazı yazılması hususundaki talebinin dosyada mevcut görüntüler, mağdur beyanları ve mevcut delil durumu karşısında esasa etkili görülmediğinden reddine,

5-Sanıkların üzerlerine atılı suçlar nedeniyle CMK 245/5 maddesi gereğince önceki celselerde verilen yokluklarındaki tutuklama kararlarındaki sebeplerinde herhangi bir değişiklik ve gelişme olmadığından CMK 100/3, 108 maddesi gereğince sanıkların haklarında verilen tutukluluk kararının devamına,

6-Adalet Bakanlığında kırmızı bülten konusunda mahkememize cevap verilmediğinden akibetinin yeniden sorulmasına,

7-Birleşen dosyada maktül Uğur Süleyman Söylemez yönünden, maktülün uyar kanalından aile nüfus kaydının çıkarılması ile ölü muayene tutanağına göre bu tutanak eklenilerek otopsi raporunun gönderilmesi için Ankara ATK Grup Başkanlığı'na müzekkere yazılmasına,

8-Büyük duruşma salonunun tahsisi için müzekkere yazılmasına,
Bu sebeplerle yapılacak işlemlerin mahiyeti hususları dikkate alınarak 12.04.2016 saat 10:30'a
bırakılmasına oybirliği ile karar verildi.18.11.2015